

Kulturno umetničko udruženje "KOPAONIČKA FRULA" iz Brusa regrutni je centar za mlade frulaše koji godinama osvajaju prva mesta na prestižnoj muzičkoj manifestaciji, Saboru frulaša - Oj Moravo u Prislonici kod Čačka. Na čelu ovog amaterskog društva stoji gospodin Milutin Cvejić, entuzijasta i neumornog borca srpske folklorne tradicije, kroz tradicionalno pevanje i sviranje u sviraljče ili sviralu, za koju se ustalilo naziv mađarskog porekla - frula.

KUU „KOPAONIČKA FRULA“ okuplja članove svih uzrasta, ali najveću pažnju privlače mlade snage, koje se s pravom smatraju naslednicima i pronosiocima tradicionalne srpske narodne pesme. Janko Jeličić jedan je od mladih uzdanica ne samo ovog društva već i srpskog muzičkog identiteta. Izuzetnog sluha, ogromnog talenta za ovaj instrument i nepokolebljive volje za usvajanjem novih znanja i veština, kada je muzika u pitanju, ovaj trinaestogodišnjak iz Brusa, trostruki je pobednik Sabora frulaša u Prislonici, i to samo tri godine pošto je prvi put zasvirao na ovom instrumentu. Godine 2016. bio je pobednik u duetu u kategoriji - mladi do 16 godina. Sledeće godine u kategoriji - mladi do 12 godina, osvojio je prvo mesto takmičeći se kao solista. Ove, 2018. u duetu sa drugom iz Udruženja, Davidom Markovićem, osvojio je takođe prvo mesto sa programom: pesma „Znaš li draga onu šljivu ranku“, i kolo „Jelički vez“. U čarobni svet frulaša, mlađanog Janka Jeličića uveo je Milutin Cvejić, kao i većinu dece iz bruske opštine. Svoje muzičko obrazovanje, uporedo stiče i u muzičkoj školi, kod profesora Dragoljuba Grkovića, gde će od jeseni pohađati treći razred. Članstvo u KUU „KOPAONIČKA FRULA“ mu omogućava i veliki broj nastupa na kojima brusi svoj muzički talenat. Kaže da je program u KUU i muzičkoj školi sličan, a razlika je u tome što u školi svira po notama, a u KUU po sluhu. On lično uživa i u jednom i u drugom pristupu i suguran je da će, iako je odličan đak OŠ „Jovan Jovanović Zmaj“ u Brusu, sa prosekom 5.00, nastaviti muzičko usavršavanje, a sebe u budućnosti vidi kao frulaša. Janko voli da svira i da drugima pokazuje svoje veštine. Kontakt sa konkurencijom mu je jako važan jer tada može da „odvaže“ gde je njegovo mesto. S druge strane uživa u podršci publike sa kojom svirajući želi da podeli svoje emocije. Aplauz mu je najveća nagrada i potvrda da je uspeo da osvoji njihovu naklonost. Janko podjednako dobro svira i kola i pesme, ali je ovo drugo nešto što je njegovom senzibilitetu bliže. Pesme mu daju veću slobodu i mogućnost da iskaže svoju kreativnost. Jankovi roditelji se takođe bave muzikom. Iako je u pitanju neka potpuno druga vrsta muzike pružaju podršku sinu, kome je

sudbina trasirala put frulaša - virtuozu i čuvaru srpske narodne pesme.